ANUL IX, No. 2719 — EDIŢIA A TREIA — MERCURI 25 DECEMBRIE 1896

ABONAMENTE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREĬ LUNI ŞI SE PLATESC INAINTE

Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 » » » 25 »
Treĭ lunĭ 8 » » » 13 »

NUMARUL 10 BANI

In Streinătate 15 BANI

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

ANUNCIURI

SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRAŢIA ZIARULUI
Linia pag. IV . . . . leĭ 0.30 banĭ
» » III . . . . » 2.— »
» » II . . . . » 3.— »
A UN MARE NUMAR DE LINII SE FACE REDUCŢII DIN TARIF

NUMARUL 10 BANI

Un număr vechiŭ 20 BANI

ADMINISTRATIA — PASAG. BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA — PASAG. BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25)

Sturdziştiĭ şi Guvernul

Cabinetul Aurelian

Incontestabil că împrejurările formează reputaţiunile şi că notorietatea preţuieşte maĭ mult de cît valoarea reală.

Prin 1869, ţăreĭ i s'a dat unul dintre cele maĭ bune ministere ce a avut, ministerul Manolache Costache, cunoscut maĭ bine sub porecla de: Cloşca cu puĭ. Acest minister, care coprindea pe toţĭ oamenii de viitor aĭ partiduluĭ conservator, toată floarea şi toată speranţa acestuĭ partid, a fost considerat ca un minister puţin serios, a fost luat în zeflemea din primele zile şi a avut o foarte scurtă durată.

Oare era acest minister maĭ puţin serios de cît cele compuse exclusiv din ruginiturile epoceĭ şi din aşa zişĭ «fruntaşĭ politicĭ»? Evident că nu. Ceva maĭ mult, acesta era un minister superior la multe altele, însă avea un singur cusur, acela că membriĭ săĭ nu avuseseră încă vreme să facă prea multe greşelĭ.

Cabinetul Aurelian se prezintă aproape în aceleaşĭ condiţiunĭ, ca şi cabinetul Manolache Costache. Este un minister cu mult maĭ blînd de cît ministerul anterior, coprinde elemente tinere de valoare, şeful săŭ este un bărbat dacă nu de o mare notorietate politică, cel puţin e un om de o perfectă onorabilitate şi de o perfectă bună credinţă.

Imprejurul săŭ are cîţĭ-va tinerĭ de o reală valoare, oamenĭ culţĭ, modernĭ, înţelegînd care este misiunea bărbatuluĭ de Stat şi dorind să guverneze ţara cu mijloace leale şi civilizate. Ast-fel, D-niĭ Aurelian, Lascar, Porumbaru, etc. inspiră toată încrederea pătureĭ culte, dacă nu şi pătureĭ oculte.

La spatele acestuĭ cabinet găsim cîţĭ-va sfătuitorĭ inteligenţĭ, oamenĭ cu orizontul larg, bărbaţĭ de Stat de valoare. Unul dintre aceştĭ fruntaşĭ este D. Emil Costinescu, vechiul elev al luĭ C. A. Rosetti, omul care trebuie să ne fie nouă cu atîta maĭ simpatic, cu cît este un produs al profesiuneĭ noastre.

Dacă în inima partiduluĭ liberal n'ar zace vĭermele Oculteĭ, dacă în sînul liberalizmuluĭ n'am găsi gruparea D-luĭ Sturdza, element răutăcĭos şi dizolvant, partidul liberal, graţie elementelor bune ce cuprinde, s'ar putea reorganiza, ar putea atrage la sine pe toţĭ liberaliĭ cu ideĭ democratice şi ar putea înjegheba un partid al viitoruluĭ, care ar onora ţara şi 'ĭ-ar face reale serviciĭ.

Idealul tuturor oamenilor politicĭ de bună credinţă este să vedem, în fine, faţă în faţă, două partide de guvernămînt leale, culte, cinstit conduse, pătrunse de nevoile ţăreĭ şi nedespărţite prin altă rivalitate, de cît rîvna pentru binele public. Partidul conservator are aceste elemente, partidul liberal are, de asemenea, aceste elemente, însă, din nenorocire, amîndouă partidele aŭ cîte un vĭerme răŭ făcător.

Precum am spus, liberaliĭ aŭ gruparea cunoscută sub numele «Oculta», conservatoriĭ aŭ cîte-va rămăşiţe reacţionare, precum sînt aceĭ reprezintaţĭ prin *L'Indépendance Roumaine*. Oculta este formată din reacţionariĭ liberalilor şi este fonciarmente ostilă tendinţelor democratice ale actualilor guvernanţĭ; ceĭ reprezintaţĭ prin *L'Indépendance Roumaine* sînt reacţionariĭ conservatorilor, ĭar ţinta lor actuală este să strivească o grupare politică importantă, care numără în sînul eĭ atîtea talente superioare şi atîţĭa bărbaţĭ de Stat serioşĭ.

Sînt încredinţat că în ziua în care partidul liberal va fi condus de către D niĭ Aurelian Fleva, Costinescu, Lascar, Porumbaru, etc. etc., ĭar partidul conservator de către D-niĭ Carp, Lahovari, Maiorescu, Marghiloman, Ghermani, Filipescu, Arion, etc., vom avea două partide de guvernămînt demne de o ţară civilizată.

Am lăsat, cu intenţiune, pe bătrînĭ de o parte, căcĭ aceştia aparţin, de-acuma, numaĭ Istorieĭ.

Const. C. Bacalbaşa.

SATIRA POLITICA

Care-ĭ boul?

Partidul liberal-naţional are de rezolvat, în aceste momente, o foarte gravă cestiune, aceea anume de a se şti dacă D. Dimitrie Sturdza este orĭ nu este boŭ.

D. Epurescu, deputatul din patria bivolarilor, cu competenţa sa recunoscută, a pus partiduluĭ această dilemă pe care abĭa a rezolvat-o D. Ceaur-Aslan, care a demonstrat Camereĭ, cu argumente irefutabile, cum că D. Sturdza trebuĭe să fie *boŭ*.

Singura consolaţie care îĭ maĭ rămîne acestuĭ boŭ, care n'a fost nicĭ ĭ-o-dată taur, e că a fost făcut boŭ pe latineşte. Graţie acesteĭ forme archaice date coarnelor sale, Mitiţă poate convinge orĭ-cînd pe savanţiĭ săĭ partizanĭ, cum că *bovis* însemnează: om de geniŭ.

In urma incidentuluĭ petrecut la Cameră între D-niĭ Aslan şi Epurescu, o persoană spunea către alta:

— „De mult am observat că Mitiţă poartă coarne, dar nu-mĭ închipuĭam să fie boŭ.“

Vax.

Concentrarea democratică

Cînd a fost să fie, s'a făcut, fără fraze, fără formalităţĭ. Aceĭa carĭ ierĭ nu eraŭ prietenĭ, aŭ uitat neînţelegerile personale şi punîndu-se maĭ presus de simpatiile saŭ antipatiile lor propriĭ, în faţa uneĭ cauze sfinte, şi aŭ dat mîna.

Aceasta dovedeşte superioritatea democraţieĭ şi a social-democraţieĭ asupra celor-l'alte partide, carĭ nu se întemeĭază de cît pe lupte de persoane şi carĭ nu aŭ în vedere de cît satisfacerea amoruluĭ lor propriŭ saŭ chĭar interesele materiale.

Pentru ca această alcătuire pentru *votul universal* să dăinuĭască este nevoie de concesiunĭ reciproce şi maĭ presus de toate să-şi aducă fie-care aminte că această campanie este numaĭ pentru *votul universal*. A voi să amestecăm alte cestiunĭ este a semăna dezbinarea şi s'a văzut, la *Dacia*, cît este de periculos a voi prea mult şi a nu avea *«puţintică răbdare»*. Toate cestiunile trebuiesc discutate, fireşte, dar la timpul şi la locul nimerit.

Şi acum, cînd greşalele din trecut ne-aŭ învăţat minte, să căutăm să nu le repetăm, să temperăm excesele de zel ale unora, să avem tot-d'a-una în vedere cauza mare care ne chĭamă la luptă, căcĭ am fi odioşĭ şi criminalĭ, dacă am repeta aceea ce timp de doĭ anĭ a zdruncinat atît de mult mişcarea pentru emanciparea poporuluĭ muncitor.

Sfinx.

DEZAPROBAT

D. Gogu Cantacuzino, omul în care uniĭ liberalĭ săracĭ cu duhul îşĭ pusese nădejdea, a dovedit mereŭ şi a dovedit cu prisos cum că este absolut maĭ pre jos de sarcina pe care o îndeplineşte.

Norocul, care, maĭ adesea, este orb, a căzut la întîmplare peste actualul ministru de finanţe şi ĭ-a creĭat o situaţiune fruntaşă în partidul liberal. Numaĭ aceste înălţărĭ nejustificate aŭ şi un mare dezavantagiŭ. Aceste parvenirĭ repezĭ, aceste adevărate uzurpaţiĭ, devin sarcinĭ omorîtoare pentru aceĭ carĭ nu le merită. D. Gogu Cantacuzino, ajuns nu numaĭ ministru dar încă şi unul dintre conducătoriĭ partiduluĭ, a trebuit să dea greş de îndată ce a dobîndit o poziţiune însemnată în Stat.

Purtarea D-sale, tactica D-sale ca fruntaş şi ca inspirator al Voinţeĭ Naţionale *a provocat cele maĭ dureroase umilinţe pentru partid şi aŭ dovedit că gruparea liberală n'are în fruntea eĭ adevăraţĭ bărbaţĭ de Stat.*

In urma unor eşecurĭ atît de răsunătoare şi după atîtea palme căzute pe obrajiĭ partiduluĭ graţie incapacităţeĭ D-luĭ Cantacuzino şi a altora ca D-sa, retragerea din guvern a ministruluĭ de finanţe se impunea.

Dar o asemenea purtare nu se poate cere de cît de la oameniĭ politicĭ carĭ trăiesc în ţările de unde ruşinea nu a pierit încă.

Dragoş.

ACTUALITĂTI

Şt. Şendrea

Ministrul de justiţie e un om politic care şi-a făcut probele... Pe vremurĭ a fost ministru al ţăreĭ la Paris şi în această calitate Ettionne mon Duc *a lăsat neşterse suvenirurĭ.*

La un bal, D. Şendrea era în cercul maĭ multor ambasadorĭ. Se înţelege conversaţia era cam glumeaţă, cum sînt de obiceĭŭ conversaţiile în cerc intim. De odată D. Şendrea are un moment de expansiune. Inveselit de o glumă a duceluĭ Decazes, îl bate cu palma peste pîntece, spunîndu-ĭ:

— Alons donc... mon duc!

Şi de atuncĭ ĭ-a rămas numele Ettione mon Duc.

Membru devotat al partiduluĭ liberal, e un cotisator sigur şi cu sumă fixă al luĭ konu Ghiţă la orĭ-ce alegere. Scaunul de senator îl ţine regulat 6000 de leĭ.

Fanfaron şi sgîrcit. Fanfaron afară din ţară şi harpagon în ţară.

Alt-fel, om de treabă, corect şi amabil.

Pic.

Sturdziştiĭ şi guvernul

Furia sturdziştilor în contra guvernuluĭ ĭa pe fie-ce zi proporţiunĭ maĭ marĭ.

Sturdziştiĭ îl tratează pe D. Aurelian într'un mod oribil.

Unul dintre eĭ spunea ierĭ:

— Noĭ trebuĭa să ne retragem de la putere. Şi a trebuit numaĭ ambiţiunea bădăranască a luĭ P. S. Aurelian pentru ca să se maĭ formeze un guvern liberal.

In contra D-luĭ Costinescu

Sturdziştiĭ şi maĭ ales stătestiştiĭ nu sînt atât de mult furioşĭ contra D-luĭ Aurelian, cât sînt contra D-luĭ Emil Costinescu.

Acesta este marele vinovat, contra acestuĭa îşĭ îndreaptă eĭ toate fulgerele.

Şi motivul acesteĭ urĭ este că D. Costinescu este acela care lucrează cu maĭ multă ardoare ca să întărească actualul guvern.

Şi ceea-ce exasperează maĭ ales pe sturdzişti este faptul că D. Costinescu păstrează cele maĭ bune raporturĭ cu dizidenţiĭ.

Intr'adevăr, la Cameră, D-sa stă în banca din faţa bănceĭ ministeriale şi 'şĭ are locul între D-niĭ G. A. Scorţescu şi G. C. Dobrescu.

Unde e Oculta

Nostim în toată lupta dintre fracţiunile partiduluĭ liberal este faptul că cuvîntul *Oculta* a ajuns un cuvînt de spaĭmă şi de ocară pentru toţĭ liberaliĭ.

Un sturdzist spunea ĭerĭ:

—Ce tot vorbesc că Sturdza e cu Oculta. Să bage maĭ bine de seamă că Oculta e Costinescu şi Costinescu e cu guvernul.

Iar partizaniĭ guvernuluĭ strigă pe toate tonurile:

— Numaĭ putem trăi, D-lor, din pricina Oculteĭ. Trebuĭe s'o sfîrşim o-dată cu această Ocultă, care conduce partidul la peire.

Unde este dar Oculta? se va întreba lumea cu drept cuvînt.

Noĭ credem că este cîte puţină Ocultă în toate taberele liberale. Oculta este ceva inerent liberalizmuluĭ. Nu se poate grupare liberală fără carbonarĭ şi francmazonerie. Sînt de esenţa liberalizmuluĭ acţiunea secretă, societăţile ascunse şi conducerea acţiuneĭ din întuneric.

E incontestabil însă că corpul principal al Oculteĭ rămîne tot cu D niĭ Dim. Sturdza şi Gogu Cantacuzino.

Jos guvernul!

De o camdată sturdziştiĭ lucrează pe capete ca imediat după redeschiderea Camerelor guvernul să fie pus în minoritate şi ast-fel să fie silit să se retragă.

Lozinca acestora este: Jos guvernul!

Şi acela care lucrează cu maĭ mult foc pentru ca să atingă acest scop este D. Gogu Cantacuzino.

Aŭ să cadă cu toţiĭ!

Rep.

INTRUNIREA DE DUMINECĂ

Miile de cetăţenĭ carĭ aŭ manifestat Duminecă la Dacia *pentru* Votul Universal, *ne-aŭ dat convingerea deplină că de acum înainte campania pentru această reformă va fi preocupaţiunea de căpitenie a opiniuneĭ publice. Intrunirile se vor succede, în toate cestiunile marĭ se vor face conferinţe şi vom merge, la nevoie, prin sate ca să ducem şi acolo această bună veste a uneĭ mişcărĭ sănătoase de ideĭ.*

De-altmintrelea s'a putut observa cît de mult plictiseşte această mişcare pe partidele istorice. Ele văd că va fi greŭ de a maĭ pasiona lumea cu agitaţiile lor sterpe şi luptele lor de persoane. Propaganda democratică, care se face de atîţĭa anĭ de zile, a avut ca urmare complectul discredit al vechilor partide, aşa că azĭ terenul este curăţit şi rămîne numaĭ ca în aceste brazde deja deschise să aruncăm sămînţa luptelor de principiĭ.

Şi adversariĭ noştri, carĭ văd cu ochĭ răĭ această mişcare generoasă şi cinstită, caută să ne pună beţe în roate, să ne dezbine pe cestiunea evreiască şi să ne calomnieze, zicînd că nu sîntem patrioţĭ.

Calmul celor cîte-va miĭ de oamenĭ de la Dacia *şi ordinea în care s'aŭ făcut discuţiunile, dovedesc că toate încercările adversarilor sînt zadarnice şi că democraţia şi social-democraţia, precum şi toate elementele înaintate liberale, vor merge mînă în mînă pentru sfărîmarea partidelor istorice prin* Votul Universal.

C. M.

Inarmarea Europeĭ

De maĭ multă vreme se vorbĭa de înarmările ce se fac în Franţa, Germania şi Rusia. Ştirile ce sosesc acum vestesc că anul 1897 va începe printr'o înarmare generală a acestor marĭ state europene.

Intr'adevăr, Camera franceză a votat un credit *de două sute milioane francĭ* pentru îmbunătăţirea marineĭ; dar acest credit nu este de cît un început, căcĭ ziarele din Paris anunţă că noui credite de *şease şi opt sute de milioane de francĭ* vor fi cerute Camereĭ, tot pentru marina franceză.

Afară de aceasta, atît artileria cît şi infanteria vor fi aproape îndoite. Ast-fel, în cursul anuluĭ 1897, Franţa va număra *şease sute de baterĭĭ*, ĭar infanteria va fi înmulţită cu *o sută patru-zecĭ şi cincĭ de batalioane nouĭ*.

Forţele Germanieĭ

Statul major francez speră a putea cu acest mod întrece forţele militare germane. Dar nicĭ Germania nu se lasă a fi întrecută.

Ministrul de războiŭ din Berlin a şi cerut Reichstaguluĭ sporirea infanterieĭ, reforma artilerieĭ şi îmbunătăţirea marineĭ germane.

Cu toate aceste sporirĭ de trupe în Franţa, armata eĭ e totuşĭ inferioară ca număr celeĭ germane, de oare ce armata franceză va număra *cincĭ-sute opt zecĭ de batalioane întregĭ*, ĭar cea germană *cincĭ-sute patru zecĭ şi nouă întregĭ şi o sută şapte-zecĭ şi treĭ de jumătăţĭ de batalioane.*

Dar nicĭ Rusia nu sta pasivă faţă de aceste colosale înarmărĭ ale Franţeĭ şi Germanieĭ. Zilnic marina rusească se înmulţeşte, ĭar numeroasa infanterie şi cavaleria muscălească este transportată spre punctele strategice ale imperiuluĭ.

Rezultatul

Toată atenţiunea Rusieĭ pare îndreptată spre Marea Neagră şi Asia mică, unde Rusia aşteaptă ciocnirea decisivă cu Englitera.

După cum se vede, cele maĭ marĭ state din Europa se pregătesc serios pentru evenimentele din anul viitor. Franţa şi Germania în Europa, ĭar Rusia în Asia, aşteaptă fie-care din ele momentul pentru a se sfişia.

Pregătirile acestor marĭ puterĭ, sînt însă prea gigantice pentru ca să nu se poată întrebuinţa proverbul: „furtuna prea mare se sfîrşeşte fără ploaĭe“.

Val.

CRONICĂ TEATRALĂ

Am spus în tot-d'a-una că la Teatrul Naţional trebuĭe să se joace, în primul loc, pĭese originale. Şi am dat destule argumente pe carĭ îmĭ bazam cererea mea. Intre altele, spuneam că dovada că sîntem un popor civilizat nu o putem face prin fraze goale şi nicĭ prin milioanele pe carĭ le vărsăm străinătăţeĭ pe dantele false, bijuteriĭ de teatru şi stofe de rochiĭ; dovada civilizaţieĭ noastre nu o putem face de cît prezintînd lumeĭ operele ĭeşite din spiritul şi cugetarea poporuluĭ nostru, opere creĭate de talentul nostru.

Şi m'am ridicat, cîte-o-dată cu violenţă chĭar, în contra sistemuluĭ ce domneşte la una din instituţiile noastre culturale — Teatrul Naţional— şi care conzistă în a se înlătura lucrările originale, preferindu-li-se lucrărĭ, maĭ slabe chĭar, străine.

*

Se pare că direcţia a vroit să-mĭ dea o dezminţire, afişînd *Amor şi prietenie*, poemă dramatică de D. H. G. Lecca şi *In ziua scadenţeĭ*, dramă, căcĭ ambele aceste pĭese sînt arătate ca pĭese originale.

Dacă direcţia crede că aşa pĭese originale am cerut eŭ, apoĭ se înşală.

Intr'adevăr, ĭa să vedem ce aŭ de original amîndouă aceste pĭese.

Amor şi prietenie e o pĭesă al căreĭa subĭect e luat din *Une Idylle tragique*, de Paul Bourget.

Este adevărat că autorul a căutat să deruteze memoria publiculuĭ, căcĭ a schimbat numele personagiilor. D. Lecca n'a reuşit însă, pentru că e lucru ştiut: ceea-ce îţĭ rămîne maĭ ales în memorie, dintr'un roman saŭ o pĭesă de teatru, nu sînt numele personagiilor, ci acţiunea pĭeseĭ.

De aceea, toţĭ ceĭ carĭ aŭ citit *Une Idylle tragique*, de la primul act al poemeĭ *Amor şi prietenie* şi-aŭ adus aminte de original.

A făcut răŭ D. Lecca că nu a menţinut personagiilor numele lor din romanul luĭ Paul Bourget. Aceasta ar fi dovedit cel puţin că nu era în intenţia sa să dea ca operă a sa şi aceea ce era înjghebat de altul.

Şi putea cu atît maĭ mult să spuĭe de unde şi-a luat subĭectul, cu cît a lua subĭectul unuĭ roman şi a-l pune într'o pĭesă de teatru e un lucru permis şi care nu strică de loc valoarea pĭeseĭ.

*

Este însă o chestie: nu-ĭ nimic maĭ dezavantagios pentru un dramaturg de cît să-şi ĭa subĭectul pĭeseĭ dintr'un roman de analiză psichologică. E imposibil să daĭ în cadrul restrîns al pĭeseĭ toate amănuntele, toate observaţiunile şi toate faptele lăturalnice carĭ îţĭ întregesc un caracter şi ţi-l explică cu desăvîrşire într'un roman.

Şi D. Lecca s'a izbit de această greutate. Purtarea tuturor personagiilor D-sale este neexplicabilă. Toate pasiunile pe carĭ le pune în pĭesă par nenaturale, de oare-ce publicul nu e pregătit să admită purtarea extravagantă a personagiilor. Fie-care individ cade ca o bombă şi ne vorbeşte de patima sa, patimă extravagantă, pentru că nu este explicată.

Este adevărat că D. Lecca a schimbat deznodămîntul pĭeseĭ, dar schimbînd deznodămîntul, a schimbat caracterele şi ideĭa principală a pĭeseĭ.

Care era ideĭa principală? Prietenia dintre Valmors şi d'Anzy în *Amor şi Prietenie*, prietenia dintre Olivier du Prat şi Pierre Hautefeuille în *Une Idylle tragique.*

Deznodămîntul în roman este următorul Olivier se expune cu voinţă ca să primească gloanţele ce ereaŭ destinate amiculuĭ săŭ Pierre. In pĭesa D-luĭ Lecca, Valmors primeşte din întîmplare gloanţele, el e luat drept amicul săŭ d'Anzy.

Prin urmare, sacrificiul mare la care dă naştere prietenia, dispare în pĭesa D-luĭ Lecca, prieteniĭ sunt duşmanĭ în cele din urmă şi Valmors nu caută pe d'Anzy de cît numaĭ pentru a ĭ spune în faţă că este un sperjur.

Nu înţeleg de asemenea nicĭ deznodămîntul.

Bianca, văzînd că iubitul eĭ e în pericol de a fi ucis de bărbatul eĭ care se apropie, se repede la uşă şi stă cu un pumnal ridicat.... Autorul persupune, după cît am văzut din rezumatul dat de *Programul Teatruluĭ*, că bărbatul BiancheĭIntră şi ea îl ucide. S'ar putea înţelege aceasta din acţiune, dacă n'am auzi pe Dumvorth strigînd de afară servitorilor săĭ: „spargeţĭ uşa!“

Apoĭ dacă servitoriĭ sparg uşa, eĭ vor apărea ceĭ d'întîĭ şi decĭ lovitura Bianche ĭ nu va străpunge pĭeptul bărbatuluĭ eĭ.

*

Dar să trecem peste amănunte. Pĭesa D-luĭ Lecca este o lucrare originală, dar din acelea carĭ se fabrică cu material strein. Este întocmaĭ ca maşinele carĭ se fabrică în ţară...., toată fabricarea constă în a înşurupa bucăţile aduse gata din streinătate.

Ceea-ce revine D-luĭ Lecca, sînt versurile şi ele sunt bune. D. Lecca s'a arătat şi de astădată un poĭet de talent.

*

A doua pĭesă, *In ziua scadenţeĭ*, este tradusă din nemţeşte. Acţiunea se petrece în Germania şi personagiile sînt germane. Acessta este dar cu totul străină, măcar că autorul trăieşte în ţara noastră.

Şi de aceea nu înţeleg de ce traducătorul

întrebuinţat unele cuvinte ca: *letopisiţi*, carĭ au se potrivesc de loc cu Arnolziĭ şi Rudolfiĭ din pĭesă.

Autorul acesteĭ pĭese este un admirator al teatruluĭ modern. Ibsen are o deosebită înrîurire asupra luĭ şi sîmburele pĭeseĭ este reluarea temeĭ din *Strigoiĭ* dramaturgului norvegian.

Este însă o mică deosebire. Naturalul din pĭesa luĭ Ibsen a devenit extra-ordinar în pĭesa de care vorbesc.

Amorul erouluĭ din *Strigoiĭ* pentru servitoarea din casă este o reeditare a amoruluĭ tatăluĭ erouluĭ pentru mama servitoareĭ, care şi ea fusese servitoare în acea casă. Şi acest fapt serveşte dramaturguluĭ norvegian ca să arate puterea atavizmuluĭ, moştenirea patimelor, a viţiuluĭ.

In ziua scadenţeĭ ne înfăţişează douĭ tinerĭ: Arnodl — bogat, tînăr, frumos — şi Rudolf — înţelept dar cocoşat. Amîndouĭ ĭubesc aceeaş fată. Şi în urma uneĭ discuţiĭ se ceartă. Rudolf îl provoacă la duel pe Arnold, dar acesta refuză, sub pretext că ar fi un asasinat dacă s'ar bate în duel cu un cocoşat. Atuncĭ cocoşatul îĭ propune un duel american: să tragă la sorţĭ care din douĭ să se împuşte peste o lună. Sorţiĭ condamnă pe Arnold. Acesta, cînd vine însă termenul, e laş. Mama sa, care află în cele din urmă acest fapt, se vaĭetă că Arnold a moştenit laşitatea de la tatăl săŭ — lucru de care s'a temut toată vĭaţa — şi-l îndemnă pe fiul eĭ să se sinucidă.

Faptul e extra-ordinar. Duelul american, care serveşte drept punct de plecare pĭeseĭ, nu poate să justifice atitudinea mameĭ. Punctul de plecare e prea slab pentru ca să poată suporta un deznodămînt atita de teribil. Subĭectul putea să fie bun pentru o tragedie clasică în versurĭ, în care extra-ordinarul, fenomenalul şi miraculosul pot să troneze fără nicĭ o jenă.

La oameniĭ în haĭne negre le cerem însă maĭ multă logică şi maĭ puţin americanizm, dacă vor să ne intereseze.

Şi să nu se maĭ uĭte un lucru, că Rudolf e omul cu care se sfătuĭeşte mama luĭ Arnold, e intimul caseĭ, e omul care chĭar în ziua scadenţeĭ bea la masa prietenilor săĭ... Nu... fără îndoĭală... *In ziua scadenţeĭ* are mult americanizm.

Sînt în pĭesă scene prea frumoase, dar scenele gingaşe şi drăgălaşe sînt asfixiate de extravaganţa sentimentelor carĭ planează asupra întregeĭ pĭese. Şi sacrificiul Danieleĭ şi onoarea conteseĭ ca şi purtarea luĭ Rudolf, sînt afară din posibil şi natural.

*

Ca joc, ambele pĭese nu aŭ fost susţinute de actoriĭ noştri cu toată puterea de care ar fi fost capabilĭ.

Pĭesele nu eraŭ în de-ajuns studiate.

I. C. B.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din corespondenţa luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale)

Domnule Chiţibuş,

Nu ţĭ-am maĭ scris nimic zilele astea, fiind prinsă cu lectura uneĭ cărţĭ foarte frumoasă şi foarte interesantă în acelaş timp.

Am citit *Le journal de la Belle Meunière* saŭ *Le Général Boulanger et son Amie. Souvenirs vécus.*

Dumneata aĭ citit-o?

Dacă nu, să ştiĭ că n'aĭ citit nimic. Fă bunătate şi scrie la Paris să ţĭ-o trimeată imediat. Este un volum de 525 de paginĭ, în editura luĭ *Dentu*.

Acum mă pun în ipoteza că n'aĭ citit-o. Imĭ daĭ voĭe să-ţĭ transmit şi D-tale impresiunile ce am cules?

Presupun că—gentil cum eştĭ de obiceiŭ—nu-mĭ refuzĭ; m'asculţĭ, şi prin urmare încep.

E sublimă!

Autoarea, *La Belle Meunière*, este *Madame Marie Quinton* de la *Royat* lîngă *Clermont*, departamentul *Puy-de-Dôme*, în *l'Auvergne*, (Franţa). Ea a fost prietena şi fiinţa cea maĭ credincĭoasă a generaluluĭ Boulanger şi a prieteneĭ luĭ, *Madame Marguerite*, de la *9 Iulie 1887*, cînd dînsul încetînd de a fi ministru a luat comandamentul corpuluĭ al 13-lea de armată la Clermont, şi pîna la moartea lor.

Treĭ lucrurĭ am remarcat în această operă: Intîiŭ: valoarea scriereĭ, ca artă. Al doilea: iubirea—aş putea zice ne maĭ pomenită—cu care s'aŭ iubit între dînşiĭ aceştĭ douĭ oamenĭ—generalul şi prietena luĭ. Al treilea, diferenţa enormă între tot ce s'a scris despre dînşiĭ prin broşurĭ şi gazete şi carĭ n'aŭ fost de cît orĭ calomniĭ orĭ exageraţiĭ şi între povestirea sinceră a *Doamneĭ Quinton*, a căreĭ operă nu este de cît adevărul despuĭat.

*

Reviŭ la prima observaţiune.

M'a impresionat şi m'a surprins chĭar, natura şi calităţile artistice ale autoarcĭ, care, considerată ca o simplă scriitoare de ocaziune—prin urmare nu de meserie—este de o valoare distinsă, excelînd de la cap pînă la fine. Un nume pînă acĭ necunoscut în literatura franceză—*Madame Marie Quinton*—şi cu toate acestea, opera eĭ s'ar putea prea bine clasifica printre cele maĭ ilustre capo-d'opere franceze.

Descrierea persoanelor, lucrurilor, scenelor, întîmplărilor, reflecţiunilor, etc. este făcută cu aceeaşĭ măĭestrie, cu care le vedem ieşite din condeele unuĭ *Paul Bourget* saŭ *Alphonse Daudet*. Expresiunea sentimentelor, verva, coloritul, formele literare, bogăţia şi variaţia cuvintelor, înlănţuirea metodică a ideilor, rîndueala sistematică a evenimentelor şi, în fine, dispoziţiunea sufletească împrumutată caracteruluĭ acţiuneĭ pe care o descrie, schimbînd-o după starea psichologică a persoaneĭ pusă în scenă saŭ după natura împrejurăreĭ pe care o povesteşte, fac din *Madame Marie Quinton* o scriitoare,—o scriitoare însă care nu poate fi cu nimic maĭ pre jos de autoriĭ celebri şi de actualitate aĭ Franţeĭ.

Dacă nu s'ar vedea destul de clar că *Marie Quinton* este numele real al uneĭ persoane cunoscută în vĭeaţă, proprietara şi directoarea hoteluluĭ *des Marronniers* din *Royat*, aş fi crezut poate că vre-un istoric abil şi scriitor distins şi-a luat acest nume drept pseudonim.

Şi dacă—cum ziseĭ maĭ sus—*Madame Marie Quinton* ar fi fost o scriitoare reputată deja, nu m'ar fi surprins întru nimic. Dar o femeĭe ca toate femeile, fie orĭ-cît de cultă, o simplă hotelăriţă şi debutantă în publicitate, să se producă cu atîta artă şi valoare, e surprinzător. E drept că a fost ajutată mult prin natura lucrăreĭ, care e o povestire de fapte bine cunoscute eĭ; dar în orĭ-ce caz, *Madame Marie Quinton* e o maĭestră şi o salut.

*

Iată drace! Fără să mă gîndesc, maĭ cu una, ma cu alta, m'apucaĭ să fac reclamă luĭ *Dentu*. Şi ce maĭ reclamă, aĭ? Vezĭ aşa vă trebuĭe la Sala de Depeşĭ.

Ş'acum alta, poftim. Făcuĭ ce făcuĭ şi iar *mă întinseĭ la caşcaval*. Iar daŭ peste scalpelul cu care are obiceĭ domnul *Secretar de redacţie şi Paginatorul*—să ştiĭ că înţeleg ce va să zică paginator: sînt faţă de tipograf—ca să amputeze colaboratoarele de la „Impresiunĭ şi Palavre". Uu! Urîţiĭ!

Prin urmare, ca să scap de primejdie, mă opresc azĭ aicĭ, şi în numerile următoare voĭ releva şi cele-l'alte două caractere ale opereĭ citate.

Numaĭ spune *dlora*, să nu maĭ taĭe. Ce dracu?!

La revedere dar, pe mîĭne.

Linica.

Strehaia, 1896, Decembrie 9.

Din Botoşanĭ

(Corespondenţă specială a *Adevĕruluĭ*)

In întuneric

Liberaliĭ din localitate şĭ-aŭ pĭerdut capul şi aŭ apucat cîmpiĭ.

Peste o lună de zile avem alegerĭ şi guvernamentaliĭ încă nu s'aŭ înţeles *cu cine să voteze* şi în ce combinaţie.

Prefectul, D. Arapu, aleargă în dreapta şi în stînga să caute partizanĭ, pe carĭ D. Hînţescu, în orbirca luĭ de parvenit la demnitatea de agent poliţienesc, îĭ batjocoreşte şi-ĭ necinsteşte pe toate drumurile.

Imperechĭere cĭudată

In cele din urmă, simţind că o parte dintre liberaliĭ cinstiţĭ nu voĭesc să se facă solidarĭ cu ispràvile prefectuluĭ, D. Arapu a alergat la conservatorĭ şi junimiştĭ ca să-l susţie, cu obligaţie ca maĭ tîrziŭ, acesta să le facă toate interesele.

Pînă acum nu ştiŭ dacă propunerile aŭ dat vre-un rezultat; cunoscînd însă cinstea politică din ambele tabere, nu ne vom mira cînd aceĭ pretinşĭ junimiştĭ şi conservatorĭ se vor întovărăşi cu actualul prefect şi împreună cu faĭmoşiĭ vernescanĭ se vor înţelege asupra candidaturilor şi vor trage pe sfoară guvernul, care doarme şi nu voĭeşte să-şĭ maĭ întoarcă privirea către noĭ.

Aşteptăm ca alegerile să se maĭ apropie şi să putem vedea cu ochiĭ această împărăchĭere cĭudată, ce are menirea de a căpătui maĭ mulţĭ conservatorĭ şi a da mînă largă administraţieĭ locale în săvîrşirea modestelor abuzurĭ de putere şi incorectitudinĭ particulare.

Afacerea Frenkel

Acum, ca să putem ilustra cele zise maĭ sus, întrebăm pe D. prefect Arapu: cum s'a isprăvit daravera cu D. Frenkel, antreprenorul cîrcĭumelor din comuna Todirenĭ?

Se ştie că D-sa a fost acela care a găsit de cuviinţă să-ĭ închidă cîrcĭumile din Todirenĭ şi, după ce de la ministerul de interne se constatase că ordinul secret dat de prefect către primarul din Todirenĭ de a se închide acele stabilimente a fost nedrept şi după ce D. Frenkel obţinuse libertatea de a deschide cîrcĭumile, se ştie că tot D. prefect a fost acela care a alergat furios la Bucureştĭ, spre a se certa cu D. secretar general Morţun pentru această daraveră.

Din ordin ministerial, după ce se închid din noŭ toate crîşmele din Todirenĭ, cum se face că astă-zĭ singur D. prefect a intervenit să i le deschidă?

Acum, înainte de alegerĭ, n'ar fi rĕŭ să ne răspundă prin foiţa conservatoare *Prutul*, care, după cum se vede, are într'un mod ocult multă simpatie pentru D. prefect al judeţuluĭ nostru.

Bahluiul.

CRONICA

Clemenţă

Imĭ pare răŭ că fostul mitropolit Ghenadie, pe timpul cît a fost simplu monah la Căldăruşanĭ, a cam pĭerdut din creştineasca-ĭ îndurare.

Scrisoarea fostuluĭ monah adresată D-luĭ Lascar, ministru de interne, scrisoare prin care cere ca *Voinţa Naţională* să se prindă din noŭ la masă de oare-ce n'a păpat tot rahatul, prescris prin ordonanţa sa din ajunul cunoscuteĭ judecăţĭ ce era să se întîmple la Curtea cu juraţĭ, dovedeşte din potrivă pornirĭ foarte haine din partea unuĭ obraz bisericesc şi încă ortodox.

Un fost ministru, om plin de minte dar nu şi de credinţă ortodoxă, a bine-voit să fie maĭ clement cu bĭeţiĭ colectivişti, apropo de hrana cu rahat.

— Le-am băgat rahatul cu făcălcţul pe gît, a zis fostul ministru. Acum să-ĭ lăsăm pe bĭeţiĭ oamenĭ măcar să scuipe.

Bao.

Tîrgul Cerealelor

Brăila, 2 Decembrie, 1896

Griŭ cant. 14,100; gr. 59—57; preţ 12,50—9 97½

Cereale sosite:

Pe apă			Pe uscat		
Griŭ	Hectol.	200000	Griŭ	Hectol.	120000
Secară	„	45000	Secară	„	35000
Porumb	„	100000	Porumb	„	100000
Orz	„	26000	Orz	„	80000
Ovăz	„	15000	Ovăz	„	5000

INFORMATIUNI

Interview cu capul Mişcăreĭ de la C. F. R.

Faţă cu importanta mişcare de la C. F. R. care a pus pe gîndurĭ, atît guvernul cît şi direcţia generală a C. F., am crezut nemerit să obţin un interview cu capul mişcăreĭ.

Acesta e un funcţionar superior, care m'a primit cu cea maĭ mare bună-voinţă şi mĭ-a expus pe larg caracterul acesteĭ mişcărĭ, care pasionează de atîta vreme lumea noastră politică.

*

— Imĭ daţĭ voĭe să vă întreb, care e principala cauză a acestor mişcărĭ?

— Sînt multe cauzele carĭ aŭ făcut pe funcţionarĭ să se răscoale. Cea maĭ principală însă, e purtarea autocrată a celor marĭ faţă cu ceĭ micĭ, nedreptatea şi favoritizmul ce domnesc în direcţia generală.

Apoĭ personalul inferior, precum: macagiiĭ, frînariĭ, servitoriĭ de staţiĭ, cantonieriĭ, conductoriĭ, lucrătoriĭ de pe liniĭ şi de manevre, focariĭ, etc., etc... zac în cea maĭ neagră mizerie.

De ar fi să-ţĭ descriŭ în adevăratele eĭ culorĭ soarta lor, te-aĭ îngrozi. Pe lîngă că sînt plătiţĭ cu un salariŭ ridicol, dar din cauza serviciuluĭ neîntrerupt şi a moduluĭ cum îşĭ duc vĭaţa în îndeplinirea multelor datoriĭ ce le incumbă slujba lor, aŭ ajuns într'o completă stare de abrutizare.

Şi direcţia, în loc să se gîndească serios la îmbunătăţirea soarteĭ lor, de la care depinde vĭaţa a miĭ de oamenĭ, îĭ tratează în orĭ ce ocazie cu un dispreţ suveran.

Pentru cele maĭ micĭ greşelĭ, îĭ amendează şi îĭ persecută cu cea maĭ mare cruzime.

*

— Dar cu funcţionariĭ diriginţĭ aĭ serviciuluĭ exterior?

— Faţă de aceştia, ceĭ marĭ se conduc numaĭ de consideraţiunĭ personale şi de multe orĭ certate cu cinstea.

Afară de aceasta, funcţionariĭ din serviciul mişcăreĭ, întreţinereĭ, comptabilităţeĭ şi comerciuluĭ, sînt loviţĭ şi de o măsură arbitrară, care datează de la 1885.

In loc să fie înaintaţĭ după merit şi aniĭ de serviciŭ, eĭ se văd opriţĭ de acest regulament la un anumit loc şi alţiĭ, fără experienţa lor, le iaŭ înainte şi ajung să aibă salariĭ colosale. Legea de exploatare de la 1883 nu s'a aplicat de cît în favoarea celor marĭ.

Pe cînd prin lege se fixează la 1000 leĭ salariul unuĭ şef de serviciŭ, astă-zĭ, de şi legea nu-ĭ modificată, toţĭ şefiĭ de serviciŭ încasează între 1200—1500 leĭ, plus atîtea şi atîtea avantagiĭ, pe cînd celor micĭ li s'aŭ scăzut salariile necontenit.

*

— Şi de mult există această nemulţumire în rîndurile funcţionarilor?

— De mult, foarte de mult şi a trebuit ca paharul să se umple pînă în vîrf şi să dea afară, pentru ca lucrurile să ajungă la acest deznodămînt.

Conduita necalificabilă a fostuluĭ director, satrapul Duca, care a lăsat succesoruluĭ săŭ o situaţie din cele maĭ şubrede, a făcut ca lucrurile să ĭasă maĭ curînd la ivĭală de cît s'ar fi aşteptat cine va.

Dar poate că nu izbucnea aşa de curînd greva, dacă eĭ nu-şĭ pĭerdeaŭ aşa de uşor şi cele din urmă speranţe ce puseseră în D. Saligny.

Cînd aŭ văzut însă, că şi acesta ĭa apucăturile predecesoruluĭ săŭ şi tratează pe funcţionariĭ micĭ cu aceeaşĭ indiferenţă, aŭ ajuns la convingerea absolută că numaĭ prin eĭ înşişĭ îşĭ pot salva situaţia.

*

— Şi care e caracterul acesteĭ mişcărĭ?

— Din cele ce ţĭ am spus, vezĭ foarte bine că numaĭ o mişcare revoluţionară nu e aceasta.

Ea e strigătul de dreptate a miĭ de oamenĭ carĭ muncesc şi întreţin întreg serviciul C. F. cu preţul vĭeţeĭ lor şi cărora li s'a luat acum pînă şi dreptul de a cere dreptate.

*

— Cum credeţĭ că s'ar putea potoli această mişcare?

— Lucrul e uşor de tot. Depinde numaĭ de modul inteligent al celor ce aŭ putinţa aceasta.

Cum ceĭ micĭ muncesc zile şi noptĭ întregĭ pe un salar de nimic, natural că pe de o parte trebuĭe să li se sporească salariile, ĭar pe de altă parte să se împuţineze orele de serviciŭ.

Apoĭ trebuĭe îngrădiţĭ şi eĭ cu vre-o lege, care să-ĭ asigure pentru cazurĭ cînd ar fi să îşĭ pĭardă vĭaţa în accidente de drum de fĭer.

Dacă unul moare astă-zĭ strivit de roatele vagoanelor saŭ din cauza altuĭ accident, soţia şi copiiĭ săĭ rămîn pe drumurĭ peritorĭ de foame.

*

— Dar casa de ajutor, ce rol are?

— Aceea e un curat moft. Dacă munceştĭ pînă la 7 anĭ, toată pensia lunară care ţĭ-o dă e de 7 leĭ şi 13 banĭ.

O casă întreagă se poate ţine cu 7 leĭ pe lună?

Cu funcţionariĭ din serviciul exterior lucrul şi maĭ uşor.

Trebuĭe să se rupă odată bariera care îĭ opreşte de a avansa cu toată experienţa ce posedă şi cu toţĭ aniĭ de serviciŭ ce-ĭ aŭ.

*

— Care este părerea şefilor în privinţa acestor cererĭ?

— Apoĭ nicĭ nu ştiŭ ce să maĭ zic despre eĭ. Aşa de greŭ văd oameniĭ aceştia lucrurile, în cît aŭ socotit că această mişcare e pornită în contra lor şi prin cîte-va ziare reacţionare nu s'aŭ sfiit de a o afirma chĭar.

Să se ştie de toată lume însă că în această mare mişcare nu se coprinde de cît lupta în contra unuĭ sistem mizerabil, şi pentru nimicirea căruĭa noĭ vom lupta pînă la extrem.

Spiritul de solidaritate ne leagă pe toţĭ şi nu vom maĭ îngădui cu nicĭ un preţ ca să se maĭ perpetueze o asemenea stare de lucrurĭ.

Şi dacă direcţia se va lua după coaliţia Milcescu, Mănescu şi Mareş şi va căuta să ne socotească mişcarea şi să persecute pe funcţionarĭ, **atuncĭ pericolul va fi mare pentru ţară şi maĭ mare pentru călăĭ.**

Vip.

Fostul mitropolit Ghenadie pleacă azĭ la Căldăruşanĭ.

Adevĕrul **ţine a face o surprindere cetitorilor săĭ pentru anul noŭ. Suplimentul săŭ ilustrat de 1 Ianuarie, va fi o amintire ce se dă publiculuĭ din partea ziaruluĭ şi anume portretele tuturor aceĭora carĭ contribuĭesc zilnic atît prin munca intelectuală cît şi prin cea materială la prosperarea acestuĭ organ de publicitate. Numărul de 1 Ianuarie va satisface legitima curiozitate a publiculuĭ de-a cunoaşte pe aceĭa pe carĭ zilnic îĭ citeşte şi pe toţĭ ceĭ-l'alţĭ carĭ ajută la alcătuirea ziaruluĭ.**

Locul de onoare este dat bătrînuluĭ şi veneratuluĭ nostru director, Alex. V. Beldiman, pe care pictorul Artachino l-a schiţat de pe natură. Vin apoĭ tabloul redacţiuneĭ, al administraţiuneĭ şi apoĭ al întreguluĭ celuĭ l'alt personal, expediţia, compozitoriĭ, maşiniştiĭ, etc. etc.

Acest număr se va pune în vînzare în ziua de Marţĭ 31 Decembrie.

Tablourile de înaintările în armată ce se vor face pe ziua de 1 Ianuarie aŭ fost cu desăvîrşire terminate şi înaintate Regeluĭ.

Se vor face douĕ-zecĭ şi şapte de înaintărĭ printre ofiţeriĭ superiorĭ şi generalĭ şi o mulţime de transferărĭ.

Alaltă-ĭerĭ s'aŭ făcut la Roman alegerĭ pentru colegiul III judeţian.

Aŭ fost aleşĭ D-niĭ Xenofont Diamandi şi Ioan Moglau.

D. general Macarovicĭ şi coloneliĭ Şomănescu şi V. Zottu aŭ fost numiţĭ, cel d'întîiŭ, vice-preşedinte, ceĭ-l'alţĭ doĭ membri în comitetul Caseĭ de dotaţie a oasteĭ.

Unul din fraţiĭ Loiso, carĭ aŭ fugit din Galaţĭ înşelînd o mulţime de neguţătorĭ şi alte persoane, a fost prins la Constanţa şi va fi adus la Galaţĭ.

D. Colonel Vartiadi va fi înaintat pe ziua de 1 Ianuarie la gradul de general.

Adunarea generală ordinară a acţionarilor Băncel Naţionale a Romînieĭ va avea loc în ziua de 16 Februarie 1897.

Uniforma sergenţilor de stradă va fi modificată de la 2 Ianuarie viitor.

Chipiurile vor avea forma chipiurilor prusiene. Tunica va avea tot vechĭa croială, însă va fi prevăzută cu două rîndurĭ de nasturĭ, gulerul maĭ înalt, ĭar galoanele puse în linie dreaptă. Mantaua va fi civită şi pantalonii tot civiţĭ, în loc de cenuşiĭ, ca pînă acuma.

ECOURI

Din ţară

— *Cetiţĭ* **Povestea Vorbeĭ** revistă, literară săptămînală.

Colaboratorĭ: *Al. Vlahuţă, Gh. Coşbuc, D. Teleor, Artur Stavri, Ion Gorun, St. Basarabeanu, St. Tomşa, St. Iosif, Vasile Pop, Stecerman, Murnu, Marion* şi alţiĭ. 15 banĭ numărul.

Abonamentul 8 leĭ pe an.

Apare în fie-care Joŭĭ. 600—24

Din străinătate

— Principele Muntenegruluĭ, *Nicolae*, cunoscut ca bun literat, a păţit-o cu censura austriacă. Ziarul *Piccolo* din Triest anunţă că actoriĭ sîrbĭ, carĭ joacă în Ragusza şi Spalato, aŭ voit să reprezinte drama istorică a principeluĭ, „*Balkanska Czariţa*". Dar censura austriacă a interzis reprezintaţia, socotind-o—pe semne—periculoasă Statuluĭ.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

217

PRIN CRIMA

PARTEA A PATRA

JUSTIŢIE SUPREMĂ

IX

Pedeapsă teribilă

Nu era nimenĭ.

In coridor de-asemenĭ.

— Am visat! cugetă.

Se întoarse lîngă bolnavă.

Francisca dormia, foarte calmă.

Sora de caritate o deşteptase de două orĭ ca să-ĭ dea o doctorie prescrisă şi foarte esenţială, pe semne.

Temperamentul tinereĭ femeĭ era aşa de forte, în cît, după crizele din ziua precedentă, şi graţie, probabil, repaosuluĭ ce gusta, părea că simte o mare îmbunătăţire în starea eĭ.

Doctorul Tavernier constată această ameliorare şi fu încîntat.

— Spune-mĭ drept, întrebă Louis, ce are?

Doctorul ezita.

— Poţĭ să mĭ spuĭ tot! zise ĭar baronul. Din nenorocire, sînt în curent cu multe lucrurĭ!...

O aruncătură de ochĭ expresivă din partea luĭ Eugen, care sosise de dimineaţă, ca să afle cum îĭ merge bolnaveĭ, îl linişti pe doctor.

— In momente ca acele de astă-dimineaţă, zise, sper că toate suferinţele bieteĭ copile sînt datorite stăreĭ în care se află.

— Sarcina?... întrebă Eugen, ca să pronunţe în sfîrşit acest cuvînt care zgărîĭa atît de dureros buzele luĭ Louis.

Doctorul Tavernier înclină capul.

— Da, zise, sarcina eĭ!... Sînt însărcinărĭ atît de penibile, atît de bizare!...

In unele momente, d'impotrivă, mă tem să nu fie şi maĭ grav.

Totuşĭ adesea, maĭ cu seamă în dimineaţa asta, sper că nu trebuĭe să căutăm o altă cauză, căcĭ dacă ar fi aşa, de sigur că avortul s'ar fi produs.

Maĭ aduse şi alte rezonamente în sprijinul spuselor sale.

Dar toate astea eraŭ răŭ deduse, eşiaŭ anevoĭe din gura doctoruluĭ.

Era oribil de jenat şi asta se vedea.

Spera el să amăgească convingerea reală ce avea în adîncul săŭ?.. saŭ dintr'un sentiment de supremă caritate voia să menajeze pe acest părinte atît de încercat, atît de nenorocit?

Poate!...

Dar Louis nu înţelese tot aşa, şi crezînd d'impotrivă că doctorul Tavernier nu pricepea de loc starea Franciscăĭ, îĭ reveni toată încrederea în ştiinţa medicală a fostuluĭ săŭ complice şi nu maĭ avu de cît o idee: să vadă pe Lafont şi să-l aducă la căpătâĭul fiiceĭ sale.

Iĭ spuse luĭ Eugen.

Acesta nu găsi nicĭ un ne-ajuns în privinţa realizăreĭ dorinţeĭ luĭ Louis.

— Du-te la Saint-Hubert, îĭ zise, dar să fiĭ cu multă prudenţă...

— Da, zise baronul, fiĭ liniştit.

Vremea nu era maĭ bună în ziua aceea de cît atuncĭ cînd Sylvia se dusese să propună tuluzianuluĭ cunoscutul tîrg ruşinos.

Deşi Louis îĭ telegrafiiase doctoruluĭ Lafont, nicĭ o trăsură nu aştepta la gară, cînd se scoborî din tren.

Foarte necăjit, căcĭ baronul n'avea nicĭ curajul, nicĭ voinţa femeĭeĭ sale, fu nevoit totuşĭ să facă precum făcuse ea, şi să se ducă pe jos.

Ajunse în faţa grilajuluĭ şi bună.

Era cunoscut de multă vreme de tot personalul, căcĭ venea adesea la doctor maĭ ales pe timpul vînătoareĭ, pentru care avea o adevărată pasiune.

— Unde-ĭ doctorul? întrebă pe supraveghietorul-şef, care era la poartă.

— D. doctor a plecat de două zile, i se răspunse.

— Plecat?... zise Louis. In călătorie?...

— Da.

— Pentru multă vreme?

— Vre-o două săptămînĭ.

— Ah!... Nu se poate să-ĭ scrie cine-va?

— Nu şĭ-a lăsat adresa.

— Cum se poate?

— Şi D. sub-director s'a plîns de asta azĭ-dimineaţă.

Louis se gîndea.

Era foarte necăjit, căcĭ sperase să găsească un ajutor puternic în Lafont.

— Dacă D. baron doreşte, pot să spun să pună caiĭ ca să mergeţĭ pînă la gară.

Apoĭ adăugă:

— Tot aşa am făcut şi pentru D-na baroneasă, săptămîna trecută.

Louis tresări. Ce spunea acest om?

Baroneasa... adică Sylvia venise săptămîna trecută la doctor?

Şi nu spusese nimic, ea care vorbĭa de cîte o sută de orĭ despre cel maĭ mic lucru?...

Louis simţi o durere cumplită în inimă, o durere de nesuferit.

— Baroneasa Berthier a fost aci pe vremea asta?... Nu te înşelĭ?...

— De loc. Cunosc foarte bine pe Doamna baroneasă. Cînd e la pavilion împreună cu familia, vine în toate zilele pe aci.

Era adevărat.

— Şi aĭ văzut pe D-na baroneasă săptămîna trecută?... maĭ întrebă Louis.

— Şi săptămîna trecută şi cea de maĭ nainte. D-na baroneasă a venit de două orĭ în şir; ne temeam chĭar să nu fie cine-va bolnav la D. baron, căcĭ era o vreme cumplit de rea.

A doua oară maĭ ales, ningea de nu se vedea înaintea ochilor.

Louis primi să-ĭ pună caiĭ la trăsura cu care se dusese şi femeĭa luĭ şi se întoarse acasă într'o stare de preocupare şi de grijă care il înebunea aproape.

Nu încăpea nicĭ o îndoĭală, Sylvia avusese două întîlnirĭ cu Doctorul.

In ce scop?

De groază, i se urca părul în vîrful capuluĭ.

Louis nu îndrăznea să se gîndească la ceea ce presimţea şi cu toate astea durerea luĭ era aşa de mare, în cît i se părea că i se zmulge inima din pĭept.

Ştia de ce era capabil doctorul Lafont!...

Ce nu făcuse altă dată pentru banĭ?...

Se schimbase oare?

In general, naturile astea nu se schimbă.

Odinioară însă avea nevoĭe să-şĭ facă situaţia.

Astă-zĭ era cu totul alt-fel.

Avea o situaţiune considerabilă.

Nu avea nicĭ familie şi nicĭ un fel de sarcină.

Cît despre Sylvia, ceea ce ştia despre caracterul eĭ nu-l asigura de loc.

Totuşĭ, cugetînd, se maĭ linişti puţin.

Da, Sylvia avusese poate îndrăzneala criminală de a face oare-carĭ propunerĭ doctoruluĭ Lafont, dar acesta, de sigur că le-a refuzat, fiind-că n'avea nicĭ un interes să le primească.

Eugen veghĭa lîngă Francisca şi noaptea fu destul de bună.

Dimineaţa însă, avu o sincopă care dură multă vreme.

De Graves, care se afla lîngă ea împreună cu sora de caritate, în momentul acela, recomandă călugăriţeĭ să nu spună nimănuĭ nimic.

Din potrivă, cînd veni Sylvia ca să se informeze despre starea ficeĭ sale vitrige, Eugen îĭ spuse că era cît se poate de bine.

(Va urma)

EDIŢIA III

Revista cărţilor

Scriitori şi Artişti—studiŭ asupra dreptuluĭ lor de **Const. Hamangiu**, procuror pe lîngă tribunalul de Ilfov. Un vol. in 8, de 208 pagin!. Editura Librărieĭ Carol Müller. D. Hamangiu s'a specializat în materie de proprietate literară. Teza D-sale de licenţă asupra acesteĭ materiĭ a făcut senzaţie în lumea juridică. Azĭ, D-sa ne dă o'altă lucrare, care constitue cea maĭ completă monografie asupra acesteĭ cestiunĭ, atît de delicate, maĭ ales la noĭ, a drepturilor scriitorilor. Ceea ce face meritul lucrăreĭ D-luĭ Hamangiu e că nu-ĭ scrisă în stilul sec al cărţilor de drept, ci, din potrivă, poate fi citită de cel maĭ profan în ale lucrurilor juridice.

Ultime Informaţiunĭ

Spargerea penitenciaruluĭ din Galaţi

Sîmbătă seara, pe la orele 12 şi jumătate o încercare de evadare s'a făcut la noul penitenciar din Galaţĭ.

Iată faptele:

In Galaţĭ s'a făcut un penitenciar noŭ, care lasă mult de dorit, ca plan şi ca construcţie.

Cînd s'aŭ mutat condamnaţiĭ în noul penitenciar clădirea nu era încă terminată şi trebuia să se amîne mutarea.

Direcţiunea generală a insistat ca mutarea să se facă imediat, aşa că peste 200 condamnaţĭ, dintre carĭ unii la marĭ pedepse, s'aŭ strămutat în noua clădire.

*

Antreprenorul edificiuluĭ, avînd nevoie să facă garduri la fie care curte, să instaleze calorifere, apă şi altele, a adus lucrătorĭ. Gh. Balan, condamnat la vre o 70 anĭ, a furat maĭ multe instrumente, cu carĭ în seara de Sîmbătă, în unire cu 25 condamnaţĭ, cu carĭ şedea împreună în etagiul al 2-lea din corpul principal al penitenciaruluĭ, aŭ lucrat pe sub pat, făcînd o gaură în perete.

Apoĭ, cu păturĭ rupte în făşiĭ şi legate, s'aŭ coborît în curte. Directorul, care ştia de dispariţiunea instrumentelor lucrătorilor, a ţintit intenţiunea acelor ce le-aŭ sustras şi în unire cu ofiţerul de gardă, s'a pus la pîndă, cerînd comandantuluĭ pieţeĭ îndoirea gardeĭ şi comunicînd D-luĭ procuror general, parchetuluĭ şi poliţieĭ de aceasta.

*

La orele 12, soldaţiĭ înarmaţĭ eraŭ aşezaţĭ la posturile lor. D-niĭ procuror, poliţaĭ, ofiţerul Ignat Eugeniu, directorul penitenciaruluĭ şi gardieniĭ eraŭ de asemenĭ acolo. După ce aŭ constatat gaura făcută de la o înălţime de şease metri, s'aŭ pus la pîndă. La orele 12 şi jum., condamnatul Gh. Bălan şi alţĭ doui s'aŭ lăsat pe sfoara de pături în curte. Directorul şi ofiţerul cu soldaţiĭ postaţi la locurile lor, ĭ aŭ somat să se predea, dînşiĭ nu s'aŭ supus şi atuncĭ s'a început trageri de focurĭ oarbe şi gloanţe în vînt. Unul din hoţĭ s'a strecurat într'o latrină, Bălan şi cel-l'alt şedeaŭ lîngă locul unde se coborîse.

După o luptă energică, căcĭ se presupunea că sînt toţĭ condamnaţiĭ, în număr de douăzecĭ şi cincĭ, coborîţĭ jos, ofiţerul Ignat Eugeniŭ din regimentul 11 Siret, a strigat care din soldaţĭ mă urmează, şi din 70 de soldaţĭ numaĭ Cojocaru Sterian, Vlăsceanu Iancu şi Cazacu Dumitru aŭ urmat pe ofiţer, carĭ repezindu-se asupra luĭ Gheorghe Bălan şi cel-l'alt condamnat, ĭ aŭ doborît la pămînt şi dat în primirea directoruluĭ. Apoĭ s'aŭ dus la latrină şi aŭ scos şi pe cel ce se ascunsese acolo.

*

Toţĭ treĭ condamnaţiĭ, eşiţĭ din dormitorul lor, *cŭ fost bătuţĭ*.

Liniştea s'a restabilit, şi, după ce *li s'aŭ dat ajutoarele medicale*, aŭ fost închişĭ în celule.

Este de remarcat că cheile celulelor s'aŭ adus în acea zi.

Corpul delictuluĭ, paturile şi toate instrumentele furate şi procurate de eĭ, s'aŭ găsit sub patul luĭ Gh. Bălan, care a operat spargerea zidului.

*

D. Paul Stătescu, inspector administrativ, a sosit în Galaţĭ pentru a face cercetărĭ în privinţa acesteĭ încercărĭ de evadare.

De asemenea a sosit ierĭ în acel oraş şi D. Dianu, directorul general al penitenciarelor.

Apele Dunăreĭ continuă să crească, aşa că temerea de a îngheţa Dunărea este înlăturată.

La 14 Ianuarie se va face alegerea unuĭ deputat în locul D-luĭ Zorilă, numit prefect.

Candidaţiĭ sînt pînă acum D-niĭ C. Toneanu, avocat, Stefan olnescu, antreprenor de lucrări publice şi Ştefan Stoicovicĭ, bancher şi ajutor de primar.

Acest din urmă este candidatul oficial,

Examenul pentru gradul de maior

Preşedintele. — Admiterea la examen. — Alte ilegalităţi. — Examinatori şi examinaţi.

La examenul pentru obţinerea gradului de maior în armată s'aŭ petrecut un şir nesfîrşit de ilegalităţi şi aceasta numaĭ pentru ca să se favorizeze protejaţiĭ fostuluĭ ministru de războiŭ, D. general Budişteanu.

Vom spune maĭ jos, foarte pe scurt, toate aceste ilegalităţĭ şi sîntem convinşĭ că toată lumea va fi convinsă, ca şi noĭ, că acest examen, tip de ilegalitate, trebuie să fie casat.

In ţara as'a trebuie să se puie odată capăt bunuluĭ plac, să se arate celor marĭ că şi eĭ sînt datorĭ să respecte legile.

Dovadă că era hotărît să se falşifice rezultatul, e faptul că s'a pus ca preşedinte, în capul comisieĭ, cumnatul fostuluĭ ministru! Numind pe un altul, s'ar fi înlăturat orĭ-ce bănuială. Scopul se demască însă aci: voiaŭ să-şĭ scoată protejaţiĭ şi le trebuia o rudă în cap.

După care lege şi a permis fostul ministru a limita numărul candidaţilor de admis? Legea e categorică: «De la căpitan la maior, prin examen.» Pentru ce dar se transformă examenul în concurs? E un examen de capacitate ce trebuie trecut de către toţĭ, iar nu un concurs printr'un număr limitat, iar căpitaniĭ incapabili n'aŭ de cît să fie reformaţĭ. Totul e a se constata dacă candidaţiĭ se maĭ ocupă orĭ nu, iar nu de a concura între eĭ. Vechimea e un drept cîştigat în oştire şi nu e admis ca pe protecţiĭ să treacă înainte inferiorul fost pedepsit.

Acest ordin al fostuluĭ ministru, probează în deajuns dorinţa de a se face loc protejaţilor.

E o gravă călcare a legeĭ.

Alte ilegalităţi

Pentru înlăturarea acesteĭ ilegalităţĭ, s'a comis o alta, tot atît de mare, prin mărirea numărului candidaţilor, în loc de a se fi casat examenul îndată ce s'a văzut ilegalitatea. După ce text de lege s'a procedat la astă sporire? Casarea se impunea, şi o cerem hotărîtor.

Proba cea maĭ vădită a intenţiunilor rele cu privire la neprotejaţĭ, stă şi în faptul că la terminarea oraluluĭ, nu se dă candidatuluĭ imediat rezultatul, procedînd la votarea cu bile şi în mod secret, chiar în faţa sa, ci, în mod ce face ruşine reprezintaţilor oştireĭ, după lungĭ tergiversărĭ, după tocmelĭ şi iar tocmelĭ şi poruncĭ de-ale stăpînilor şi fără ca să fie faţă candidatul.

La facultăţĭ, se votează în faţa candidatuluĭ şi i se dă pe loc rezultatul. Urmaşiĭ sus-puşĭ aĭ zeuluĭ Marte se pare că nu aŭ curajul a şi su ţine opiniile lor, nicĭ chiar faţă cu maĭ micii lor, asupra cărora se ştie ce mare putere aŭ.

Maĭ pot ofiţeriĭ avea încredere în asemenea şefĭ?

Cum o probă orală, la discreţie şi între patru pereţĭ, fără asistenţĭ, poate distruge cele două marĭ probe precedente, secrete (teză), s'a făcut în faţa tuturor (practica). Unde maĭ e siguranţa? E maĭ fericit acela care cade de la teză, ne maĭ cheltuind sute de leĭ prin Capitală şi zbuciumîndu-se pînă la zdrobirea sănătăţeĭ, spre a cădea victimă unuĭ lucru plănuit, cînd după cele două marĭ probe secrete poate fi aruncat prin una nesecretă. Unde maĭ e logica majorităţeĭ, cînd acĭ minoritatea (oralul) trînteşte prin el însuşĭ?

Cerem ca toţĭ candidaţiĭ carĭ aŭ reuşit la cele două dintîiŭ, marĭ probe, garantate prin secretul tezelor saŭ prin prezenţa tuturor candidaţilor, la practică să fie admişĭ, orĭ contrar să se caseze examenul. A treia probă, negarantată, supusă bunuluĭ plac, să fie cel mult clasificatoare, iar nu respingătoare şi zdrobitoare a celor două precedente. Simpla logică zice că fiind 2 bune din 3, un candidat trebuie să fie admis, şi aşa se şi urmează chiar cu probele parţiale ale acestuĭ examen.

De ce dar nu ar fi tot ast-fel cu totalul celor treĭ probe marĭ? Cauza e că în oştire totul trebuie să fie sucit şi că cine a putut zice de la tribună că arma Manlicher e un băţ, spre a-şĭ arăta dragostea către stăpînul partiduluĭ, nu putea să nu dorească a trage profite şi din astă poartă, larg deschisă, a oraluluĭ.

In oştire, două probe bune, secrete, se distrug de una singură şi nesecretă, lăsată la bunul plac.

Marele reformator al oştireĭ, tăia şi reforma totul, însă nu voia a se atinge sublima poartă a răzbunăreĭ.

Examinatori şi examinaţi

Intrebăm iarăşĭ pe D. ministru de rezbel. Crede că D-niĭ din comisie sînt capabilĭ a examina pe candidaţi?

Comisia se compune din cincĭ membrĭ, carĭ, numiţĭ în ultimele săptămînĭ, nu aŭ nicĭ timpul a citi odată materia, şi totuşĭ aŭ pretenţiunea de a examina pe candidaţĭ maĭ la curent ca dînşiĭ carĭ aŭ avut zilnic cartea în mînă şi carĭ maĭ de curînd ca dînşiĭ, aŭ părăsit şcoala saŭ catedra. Am auzit noĭ înşine pe candidaţĭ zicînd că un membru din comisie, s'ar fi exprimat odată, în faţa tuturor candidaţilor: că «comisia nu ştie».

Maĭ mult, din ceĭ cincĭ nu sînt de cît cîte unul din armele cavaleriei, artileriei şi chiar geniuluĭ, aşa că rămîn candidaţiĭ la discreţia unuĭ singur membru, nepreparat cu totul, lucru ce vom proba în curînd, arătînd chestiunile puse şi maĭ ales lipsa de cunoştinţă în conducerea trupelor la cîmp, unde, cu toată severitatea regulamentuluĭ, care cere respingerea pe loc a candidatuluĭ slab, membriĭ saŭ maĭ bine membrul, venit de pe la biuroŭ, palat, misiĭ saŭ cetate, dă probe de măsura seriozităţeĭ astor examene.

E straniŭ a se auzi ce comenzĭ se daŭ.

In toate examenele civile, sînt profesorĭ saŭ specialiştĭ, vecinic la curent. In examenele militare, sînt numaĭ unşiĭ Domnuluĭ şi aĭ bunuluĭ plac.

Probă vădită de tăria membrilor la cîmp, partea cea maĭ importantă a ostaşuluĭ, este faptul că nicĭ un candidat din artilerie nu cade anĭ întregĭ, la conducerea divizionuluĭ. Vom vorbi maĭ în detaliŭ de cele-l'alte arme.

Pentru moment, ne oprim aci, repetînd cererea de casare a concursuluĭ, pentru ca şi această rană deschisă de guvernul căzut, de tristă memorie, să se poată vindeca.

Feriţi-vă de a adăpa oştirea cu mult venin! Aţĭ fomentat o grevă de ofiţerĭ acum douĭ anĭ, căutaţĭ a nu da naştere uneĭ a doua.

X.

Intendantul Oprescu Ioan, directorul serviciuluĭ controluluĭ din administaţia centrală a rezbeluluĭ, s'a mutat, în interesul serviciuluĭ, pe ziua de 20 Decembrie 1896, ca director al serviciuluĭ intendenţeĭ din minister.

A um vre-o 15 zile am primit un transport din Operele luĭ Jules Verne. Abia anunţate în ziar şi in cîte-va zile aŭ fost epuizate, aşa că multora dintre amatorĭ, cu multă părere de răŭ nu le-am putut satisface cererile. Acuma ne-a sosit un noŭ transport din aceste scrierĭ, carĭ fiind, elegant legate şi ornamentale şi cu multe ilustraţiunĭ în text, constituesc cel maĭ potrivit cadoŭ ce se poate oferi orĭ-căreĭ persoane de orĭ-ce vîrstă.

In special atragem atenţia asupra ultimuluĭ volum al luĭ Jules Verne, volum intitulat Face au Drapeaux. Clovis Dardentor.

In pag. a IV-a a ziaruluĭ nostru, cetitoriĭ «Adevěruluĭ» pot vedea lista complectă a acestor scrierĭ precum şi preţul fie-căruĭ volum.

După fraţiĭ Nicoli, Iani şi Alexandru Loiso, aŭ maĭ fugit din Galaţĭ încă treĭ pungaşĭ, numiţĭ Zambulachis.

Sub această firmă ţineaŭ două debite de băuturĭ spirtoase şi coloniale, pe str. Domnească şi Zimbru. Fratele cel maĭ mare, care conducea acest negoţ, s'a apucat să facă şi antreprize.

A luat de la direcţiunea penitenciarelor furnitura mobilieruluĭ pentru nouile penitenciare de la Galaţĭ şi Craiova.

După ce a terminat, a luat baniĭ de la Bucureştĭ şi a trecut frontiera, lăsînd prăvăliile goale şi datoriĭ în oraş peste 80 000 leĭ.

Prăvăliile fraţilor Zambulachis aŭ fost sigilate ierĭ de D. procuror Stamati.

ULTIME TELEGRAME

BOMBAY, 22 Decembrie.— S'aŭ făcut rugăciunĭ în maĭ multe adunărĭ mahometane, pentru a face să înceteze ciuma. Comerţul este paralizat.

PETERSBURG, 22 Decembrie. — O ierbărie a sărit în aier în una din mahalalele oraşuluĭ. Sînt 4 morţĭ, printre carĭ o femeie.

SEVILA, 23 Decembrie—O bandă de făcătorĭ de rele a făcut să deraieze, lîngă Londra, maşina unuĭ tren transportînd banĭ. Amploiaţiĭ trenuluĭ aŭ reuşit să puie pe fugă pe tîlharĭ.

MADRID, 23 Decembrie.—*Oficial.* Treĭ-sprezece indivizĭ acuzaţĭ de conspiraţie, aŭ fost împuşcaţĭ azĭ la Manilia.

MADRID, 23 Decembrie. — In lupta ce s'a dat ierĭ pe rîul Paris, spanioliĭ aŭ avut 10 morţĭ şi 20 rănitĭ; insurgenţiĭ, 32 de morţĭ şi numeroşĭ rănitĭ.

PARIS, 23 Decembrie. — Cazanul unuĭ pachebot a făcut explozie la 31 Decembrie, lîngă Largon.—13 fochiştĭ arabĭ aŭ fost omorîţĭ.

SPECTACOLE

TEATRUL NAŢIONAL.— Luni, 30 Decembrie, 1896. Reprezintaţie extra-ordinară a trupeĭ lirice cu concursul D-neĭ Elena Theodorini. Se va reprezinta: *Cavaleria Rusticană.*

SALA LIEDERTAFEL (Stavri).— Miercurĭ 1 Ianuarie, *Mare Serată Dansantă*, dată cu scopul de a veni în ajutorul uneĭ familiĭ sărmane.

GRAND ETABLISSEMENT HUGO. — Miercurĭ, 25 Decembrie, 1896, primul *Bal Mascat.* Balurile Mascate vor urma regulat de treĭ orĭ pe săptămînă: Marţĭ, Joĭ şi Dumineca.

— Societatea *Sborul şi Credinţa* a conductorilor poştalĭ din ţară, va da pe ziua de Vinerĭ, 27 Decembrie, 1896, a. c., al *II-lea mare Bal deschis*, fără tombo'ă, în scop filantropic,

SALA BAILOR EFORIEI. — In fie-care Duminecă, Marţĭ, Jouĭ şi Sîmbătă, vor urma regulat *Balurĭ Mascate.*

— Societatea generală a lucrătorilor curelarĭ din Romînia. va da Vinerĭ, 27 Decembrie, 1896, un *mare Bal deschis*, pentru sporirea fondului societăţeĭ.

HALLE DE L'INDÉPENDANCE ROUMAINE".— *Cinematographul Lumière.* In te reprezintaţiunĭ variate.

Notificare

D-luĭ director al societăţeĭ Creditului Funciar Romîn din Bucureştĭ.

Am onoare a vă notifica că mi s'aŭ sustras 2 titlurĭ ale Dv. No. 12,595 şi 12,128, fie-care de cîte 5,000 leĭ cumpărate cu borderoŭ de la casa Marmorosch Blank et Comp., sub data de 16 (28) Februarie 1893.

Notificîndu-vă aceasta, fac poprire Dv. asupra valoareĭ titlurilor de maĭ sus, rugîndu-vă să nu achitaţĭ nicĭ cupoanele lor, cu începere de la 1 Ianuarie, scadenţa lor.

Primiţĭ, D-le director, asigurarea consideraţiuneĭ mele.

Ana Adler, strada Labirint, No. 14.

Corpul portăreilor tribunaluluĭ Ilfov

Prezenta s'a făcut prin intermediul nostru astă-zĭ, 14 (26) Decembrie 1896.

p. Şeful portăreĭ, *I. Popovicĭ.*

Creditul funciar romîn din Bucureştĭ

Primit astă-zĭ, 14 (26) Decembrie 1896, orele 4 p. m.

Petru Stoicescu.

Dat de noĭ.

Agent, *C. Dumitrescu.*

A se vedea în pag. 4 anunciŭ marelui magasin de „Luvru“.

Pentru cadourĭ

Volumele de Jules Verne

Elegant legate și artistic ilustrațe, pentru cadourĭ de Sărbătorĭ și de Anul noŭ:

	Leĭ
Face au Drapeau. Clovis Dardentor.	13.50
L'Ile á Hélice	13.50
Mirifiques aventures du maitre Antifer	13.50
Petit Bonhomme	13.50
Claudius Bombarnac. Chateau des Carpathes	13.50
Mistress Branican	13.50
Cesar Cascabel	13.50
Famille sans nom	13.50
Sans dessus dessous. Le chemin de France 1 vol.	13.50
Deux ans de Vacances	13.50
Nord contre Sud	13.50
Robur le conquérant. Un billet de loterie	13.50
De la terre á la lune et autour de la lune	13.50
Une ville flottante. Aventures de trois Russes et trois Anglais	13.50
Aventures du capitaine Hatteras	13.50
Un capitaine de quinze ans	13.50
Cinq semaines en ballon. Voyages au centre de la terre	13.50
Les Tribulations d'un Chinois en Chine. Les Cinq cents millions de la Bégum	13.50
La Jangada. 800 Lieues sur l'Amazone	13.50
Kéraban-le-tétu	13.50
La Maison á Vapeur	13.50
Michel Strogoff	13.50
Le pays des Fourrures	13.50

* * *

Daniel Dofeë. Avertures surprenantes de Robinson Crusoé un vol. elegant legat, frumos ilustrat Leĭ	14.
Hector Malot. Sans famille 1 vol. frumos legat Leĭ	14:50
André Laurie. La vie de collége en Angleterre	11.50
André Laurie. Le Rubis du Grand Lama	11.50
André Laurie. Mémoires d'un collégien Russe	11.50
André Laurie. L'Ecolier d'Athénes	11.50
Pierre Perrault. Ma soeur Thérèse	11.50
Autour du Monde. Aquarelles, Souvenirs de voyages 1 vol. elegant legat cu ilustrațiunĭ în culorĭ Leĭ	23.
Arm Doyat. La Révolution française, d'après des peintures, Gravurĕs, Sculptures, Estampes. medailles, Objet, du temps 1 album frumos legat și ilustrat Leĭ	30.

C U P O N

25 DECEMBRIE, 1896

Acest cupon, tăiat din gazetă și trimis *Sălei de depeșĭ a Adevĕruluĭ*, dă drept la unul din premiile din lista din numărul de Duminică 15 Decembrie a. c. El este valabil pînă la 29 Decembre inclusiv.

Proprietar, CONST MILLE — Tipografia ziarului „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cernealǎ E. T Gleitsmann. Dresda